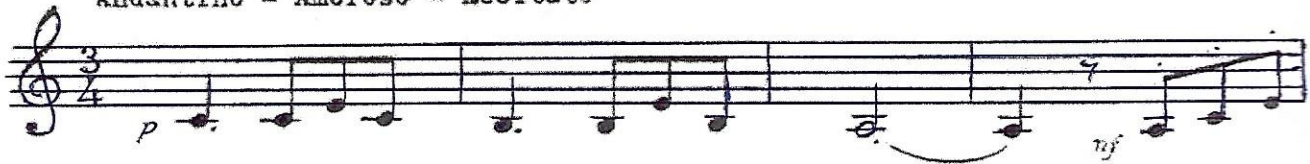

ĐÊM BUỒN

Nguyễn-văn-Đông
Lam-Phương

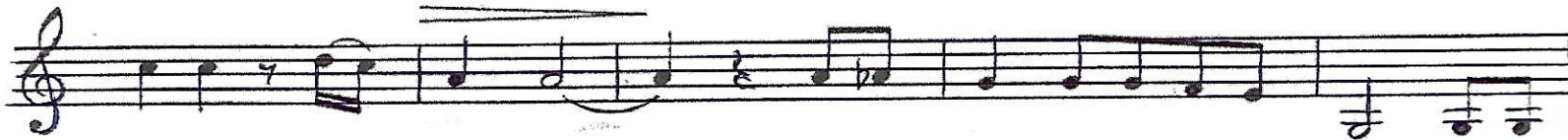
Andantino - Amoroso - Récitativo

Người tìm đến phương nào vật áo phai màu? Người còn đi

miên man trong đêm khuya mưa rơi, cô đơn lạc lối. Nghe tiếng mưa rơi, nhớ

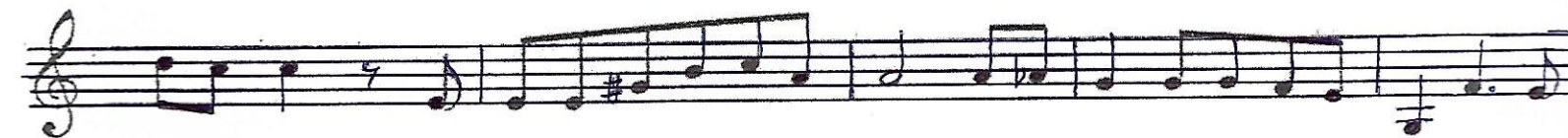
chơi vơi: «Tiếng cuộc đời» Nhớ thương ai đang đi trong cuộc đời, lạc lũng

chiếc bóng bên trời. Ngày nào đây cho gió mang đi, đường ngàn trùng dằng cho kiếp lưu-

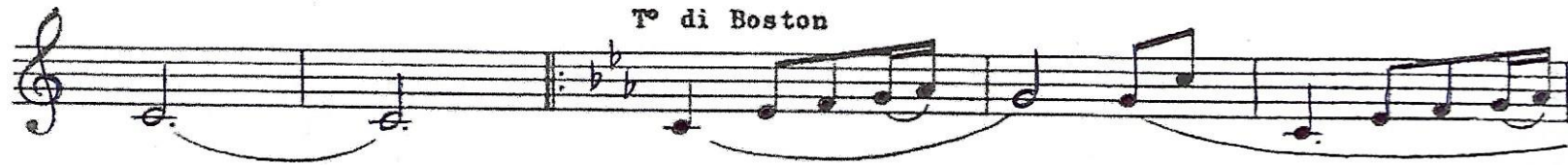

ly. Cuối chân mây xa, có ai hay tình ta? Giòng đời theo mây

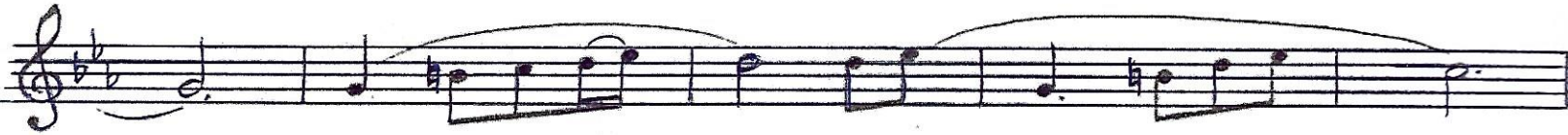
nước phiêu linh mà tình người như chiếc bóng qua sông. Cố nhân ơi xa xôi nơi phương trời gửi cho

T^o di Boston

đời.

Người về đâu tối nay? Bên bếp hồng nào ai có
Trời làm mưa tối nay gieo mối sầu triền miên nhớ

hay. Người về đâu tối nay? Trăng úa màu thời gian chóng phai.
ai. Trời còn mưa tối nay. Sông nước buồn chìm trong mắt ai.

Ôi! Xuân tươi mau qua như ánh trăng tà, bóng mây cuối trời. Thương ai chốn xa
Ôi! Non sông bao la, duyên thấm quê nhà biết bao ý tình. Ai đi dưới mưa

xôi kết muôn hoa lòng gọi ý tang bỗng!
đêm, gió tung qua mảnh gọi ý tao phùng.

Ad lib.

Ngày nào nắng tỏ màu nhuộm cánh hoa đào, bụi đường xa

thôi không bay bay như hôm nao vương trên tà áo Muôn ánh

trăng sao rủ nhau đi khắp cuộc đời. Bước chân

ai vang trong đêm mưa buồn, đời đời biết đến bao giờ.